

Caderno da crítica

Cuestionario Proust: Cristina Corral Soilán

[Ramón Nicolás 27 Xaneiro 2016](#)

1.– Principal trazo do seu carácter?

-Extrovertida.

2.– Que calidade aprecia máis nas persoas?

-A humildade.

3.– Que agarda das súas amizades?

-Lealdade.

4.– A súa principal eiva?

-Son moi nerviosa e inquada.

5.– A súa ocupación favorita?

-Non hai unha única: ler, escribir, coser, navegar polo Pinterest adiante...

6.– O seu ideal de felicidade?

-Vivir facendo só o que me gusta.

7.– Cal sería a súa maior desgraza?

-Estar separada da familia.

8.– Que lle gustaría ser?

-Teletraballadora.

9.– En que país desexaría vivir?

-De non ser en Galicia, en Italia ou Portugal.

10.– A súa cor favorita?

-Vermello.

11. – A flor que máis lle gusta?

-Margarida.

12.– O paxaro que prefire?

-Os paporoibos que pinta Suso Cubeiro.

13.– A súa devoción na prosa?

-Teresa Moure.

14.– E na poesía?

-Non podería elixir... Rosalía, Víctor Botas, por exemplo.

15.– Un libro?

-*Herba Moura*.

16.– Un heroe de ficción?

-Don Quixote.

17.– Unha heroína?

- A Elene Jans de *Herba Moura*

18.– A súa música favorita?

-O himno galego.

19.– Na pintura?

– Diego Rivera.

20.– Un heroe ou heroína na vida real?

-Os pais e nais que queren sacar as súas crianzas adiante cando case non chegan a fin de mes.

21.– O seu nome favorito?

– Hai moitos, non podería elixir un.

22.– Que hábito alleo non soporta?

-Que fumen mentras estou a comer.

23.– O que máis odia?

-A mentira.

24.– A figura histórica que máis despreza?

-Entre Franco e Hitler non sabería a quen escoller

25.– Un feito militar que admire?

-A palabra “militar” dáme noxo porque me lembra a palabra “armas”.

26.– Que don natural lle gustaría ter?

-O de saber pintar e cantar.

27. – De que maneira lle gustaría morrer?

-Sen sabelo, sen dor, en paz e sen que ninguén sufra por min.

8.– Cal é o seu estado de ánimo máis habitual?

-A ledicia.

29.– Que defectos lle inspiran máis indulxencia?

-A ignorancia por imposibilidade de remediala.

30.– Un lema na súa vida?

– É unha frase de María Aurelia Capmany: “Nunca serei tan vella e covarde como para non recomenzar dende o principio, de novo e coas mans baleiras”.